

Toen ik werd geboren, leek alles blauw: ikzelf, de lucht en de zee.
En ook mijn mama! Zij nam me helemaal naar boven mee.

Ik haalde adem aan de oppervlakte, ik had geen kieuwen zoals vissen.
Ik bleef dicht bij mijn mama, die kon ik nog lang niet missen!

In mijn eerste levensmaand sliep ik bijna niet, dat is heel normaal.
Zij aan zij gleden we door de oceaan, langs vissen en koraal.

Ik ben een walvis, maar wist je dat ik ook blauwe vinvis heet?
Mama weegt 20 olifanten; we zijn de grootste dieren op de planeet!

Ik dronk veel van
mama's melk, groeide
en werd heel zwaar.

We waren altijd met
z'n tweeën, het was
fijn met elkaar.

Toen was het tijd om
iets nieuws te leren en
voelde ik me heel stoer.

Ik ontdekte hoe ik krill
kon eten, dat was echt
superlekker voer!